

м. Львів, 79008, вул. Тисленка, д.2; тел. 097-496-22-40
E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net; www.easterneurope.nethouse.ua

25.09.2017р.

м. Львів

Інформаційні технології поліграфічної діяльності Інституту Східної Європи

Інститут Східної Європи був створений 12 квітня 2001 року, як юридична особа зареєстрований в органах юстиції України 11 липня 2017 року[1].

Ініціатором та організатором інституту для комплексного вивчення історії, літератури, мови та культури країн Східної Європи став історик-професор Віктор Святославович Ідзьо. За погодженням з ректором Університету “Львівський Ставропігон” Мокриком Р.І., директор Інституту Східної Європи (ІСЄ) Університету “Львівський Ставропігон” Віктор Ідзьо 13 січня 2003 року засновує Кафедру Українознавства з правом юридичної особи. Першими науковцями Кафедри українознавства ІСЄ Університету “Львівський Ставропігон” були: проф. В. Ідзьо, проф. П. Кононенко, проф. Я. Дашкевич, проф. М. Пришляк, проф. О. Романів, проф. Р. Мокрик, проф. В. Грабовецький, доц. Т. Кононенко, доц. Я. Кміт, доц. В. Смичок, доц. О. Огірко, науковці: В. Артюх, А. Захарченко та інші[2]. Кафедра українознавства Інституту Східної Європи створює науково-освітні відділення у різних галузях науки, які доповнюють і розширюють спектри наукового українознавства, а саме: в галузі сучасного українського літературознавства, в галузі етнографії українських мистецтв та інших напрямках наук, які не суперечать основним засадам наукового українознавства і доповнюють його. Інтенсивний розвиток електронного інформаційного ринку дав поштовх напрямку в області розробки електронних видань та інтернет порталів, мультимедійних презентацій і ін.[3]. З цією метою використовується не лише Wintel платформа, а й комп'ютери на базі Mac OS. При цьому остання є домінуючою платформою при розробці мультимедійних засобів, обробці відеоматеріалів, зображень і ін. Основні етапи технологічного процесу виготовлення друкованої продукції (додрукарська підготовка, друк, післядрукарська обробка). Виробництво друкованої продукції в більшості випадків складається з трьох або чотирьох роздільних, але взаємозалежних процесів: обробка текстової й образотворчої інформації – оригіналів, що підлягають поліграфічному відтворенню. У результаті виконання цього процесу одержують негативи або діапозитиви на прозорій плівці, що містять інформацію друкарських форм; виготовлення з негативів або діапозитивів комплекту друкарських форм, необхідних для розмноження інформації; друкування тиражу – одержання з друкарських форм певної кількості ідентичних видрукованих аркушів, зошитів і т. ін. (власне розмноження інформації); виконання брошурувальних або брошурувально-палітурних робіт, оздоблювальних процесів. На цій стадії продукція набуває зручний для використання інформації вид. Перші два процеси часто називають додрукарськими процесами, третій і четвертий можуть бути об'єднані і виконуватися як єдиний процес на спеціалізованому друкарському устаткуванні. В останні роки з розвитком обчислювальної техніки з'явилася можливість об'єднати в єдиний технологічний цикл усі чотири процеси. Сучасні цифрові друкарські машини і комплекси дозволяють в автоматичному режимі виконувати всі операції,

починаючи з обробки оригіналу і закінчуючи готовою продукцією. До додрукарських процесів включають операції, спрямовані на обробку авторських або видавничих оригіналів з метою одержання в кінцевому результаті друкарської форми. Ці процеси є принципово однаковими як для великої, так і для малої поліграфії, але залежно від виду оригіналів, обраної схеми процесу обробки, вимог до якості результатів та ін. вони можуть бути більш чи менш розвиненими та ускладненими. Для сучасної поліграфії характерним є використання у додрукарських процесах комп'ютерних технологій, на цьому і побудована схема додрукарських процесів. Одним з основних етапів додрукарської підготовки видання є створення макета. Процес створення макета у свою чергу складається з взаємозалежних етапів: макетування (начерк макета, вибір формату й орієнтації сторінки, задання полів, розробка модульної сітки, підбору елементів дизайну); підготовка тексту (підбір основного тексту, заголовків, таблиць); підготовка ілюстрацій (сканування графічних зображень, редагування розмірів, яскравості, контрастності, кольоровості, усунення муару й інших дефектів, вибір формату); вибір шрифтів (гарнітури, кегля, накреслення); верстка видання (визначення довжини рядка, ширини стовпчика, способів вирівнювання, формування переносів, завдання міжлітерних, міжслівних і міжрядкових інтервалів); друк оригінал-макету (вибір принтера і параметрів друку, спуск шпальт, калібрування принтера)[4]. Перед здійсненням тиражного друкування необхідно перевірити якість проведених перетворень інформації шляхом синтезу кольорової репродукції методом пробного друку. Е-друк пропонує спектр поліграфічних послуг: широкоформатний друк, роздрук робіт, розробку індивідуального дизайну. Історія інформаційних технологій почалася задовго до появи в 20 столітті сучасної дисципліни інформатики[1-5]. Ця історія бере початок від винаходів механічних обчислювальних машин та математичних теорій та веде до сучасних концепцій та комп'ютерів. Інформаційні технології — це технології, які забезпечують розв'язання прикладних задач методами обробки інформації; використовуються для обробки інформації[5-8]. Український сегмент мережі Internet почав свій розвиток ще наприкінці 1990 р., а домен UA був зареєстрований у грудні 1992 р. Результати обстеження українського сегменту свідчать, що кожен півроку кількість хостів у ньому збільшується в середньому в 1,47 рази. Побудова інформаційного суспільства в Україні є одним з найактуальніших завдань сьогодення. Здійснювалися різнопланові заходи, спрямовані на вирішення цього завдання. Зокрема, це стосується розроблення розділів "Інформаційне суспільство" та "Захист інформації про особу" Програми інтеграції України до ЄС, підготовки пропозицій до робочого плану реалізації стратегії ЄС щодо України, заходів, спрямованих на виконання протокольного рішення Другого засідання Української частини ради з питань співробітництва між Україною та ЄС. На нинішньому етапі розвитку українського суспільства існують, зокрема, такі проблеми, що стримують його інтеграцію з інформаційним суспільством ЄС: недостатнє усвідомлення можливостей, які надають сучасні інформаційні й телекомунікаційні технології в суспільній та економічній діяльності, у приватному житті; невідповідність нормативно-правової бази сфери інформатизації та зв'язку сучасним вимогам, зокрема її неузгодженість з відповідними міжнародними нормами; недостатній розвиток національної інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури; недостатньо активна участь українських учених та фахівців у науково-технічних програмах ЄС. Україна має потенціал та реальні можливості щодо розбудови інформаційної інфраструктури, для чого рекомендовано органам державної влади, науковій спільноті, освітянам, підприємницьким структурам: вважати пріоритетним завданням підготовку української спільноти до сприйняття нею значення інформаційного суспільства для майбутнього нашої країни, для чого потрібно підтримувати будь-які державні та громадські, центральні та місцеві ініціативи, спрямовані на його виконання; забезпечити фінансування Національної програми інформатизації у повному обсязі, генеральному державному замовнику Програми скоординувати виконання її завдань; розробити державну програму розвитку інформаційного суспільства в Україні з урахуванням вимог забезпечення її інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки; враховуючи важливість та актуальність розглянутих питань, проаналізувати можливість ефективного використання такої форми спілкування фахівців і широких кіл громадськості для активного обговорення нагальних проблем розбудови інформаційного суспільства в Україні. Інформатизація фінансової та грошової системи, державного фінансово-економічного контролю є одним з пріоритетних напрямів державної політики. У структурі Міністерства фінансів України діє автоматизована багаторівнева система

фінансових розрахунків, де впроваджено автоматизовані робочі місця на рівні центрального апарату та на обласному рівні. Враховуючи важливість та актуальність питань регіональної інформатизації, здійснювались неодноразові звернення та пропозиції представників регіонів щодо необхідності конкретизації і уточнення механізму реалізації регіональних програм інформатизації, у тому числі визначення в місцевому бюджеті окремого рядку на регіональну інформатизацію, поширення кола і уточнення функцій суб'єктів регіональної програми інформатизації, врахування особливостей взаємодії місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування[2-9]. Проведений аналіз стану інформатизації у виробничих та управлінських структурах засвідчив, що в більшості структур ще не на достатньому рівні сформована цілісна система інформаційних потоків як у межах галузі, так і між різними галузями. Це можна вважати ознакою того, що ще не встановлено зв'язок між функціями, які покладені на відповідні структури, та потрібними для цього інформаційними ресурсами, технологіями й технічними засобами, а також відповідними повноваженнями. Відповідним чином різний характер мають і програми інформатизації галузей, що існують у різних формах. До найбільш нагальних проблем, що стосуються питань галузевої інформатизації, належать:

1. Неврегульованість нормативної бази щодо порядку, форм та змісту інформаційного обміну між управлінськими установами, результатом чого є як дублювання інформації, так і її відсутність. Користувачі вимагають доступу до інформаційних ресурсів інших структур, але не формулюють конкретно, для вирішення яких завдань яка саме інформація потрібна та хто її продукує. Головним не врегульованим моментом щодо форм та засобів інформаційної взаємодії на сучасному технологічному рівні є відсутність правового статусу електронних документів.

2. Неврегульованість нормативно-технічного забезпечення процесів інформатизації є чинником, що певною мірою утруднює взаємодію та координацію програм інформатизації. Тут є досить багато не врегульованих моментів - починаючи з відсутності сталої термінології та стандартів і закінчуючи відсутністю критеріїв класифікації засобів інформатизації. Ці чинники впливають переважно саме на органи, оскільки приватні підприємницькі структури мають змогу вирішувати їх у робочому порядку, як, власне, і закріплюються зараз більшість стандартів у цій сфері діяльності[5-13].

3. Проблема придатності існуючих галузевих інформаційних систем для інтеграції на національному рівні ще не знайшла відповідного відображення в інформатизаційних програмах. Інтеграція галузевих інформаційних систем до загальнонаціональної можлива за умови чіткого формування інформаційних потоків та їх технічної реалізації на платформі, що належить до відкритих систем.

Виконанню цього завдання має сприяти розроблення законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо інтеграції програмного, інформаційного, технічного забезпечення інформаційно-аналітичних систем різного рівня та призначення, інженерії якості програмних систем. На підтримку процесів соціально-економічного розвитку будуть створені інтегровані системи баз даних та моніторингу основних індикаторів перебігу цих процесів в країні, окремих регіонах та галузях економіки. Продовжуватиметься створення інших інформаційно-аналітичних систем, які значною мірою дозволять автоматизувати виконання їх функціональних завдань[7-17]. У межах формування національної інфраструктури інформатизації основна увага приділяється виконанню інтегруючих завдань: розробленню концепції та програми створення національної телекомунікаційної інфраструктури, а також створенню першої черги телекомунікаційної інфраструктури; розробленню концепції та програми створення інформаційних ресурсів органів державної влади, а також створенню автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру і державного банку цифрової картографічної інформації території України з використанням геоінформаційних технологій. Передбачається розвиток інформаційних технологій, насамперед у тих ділянках, де вітчизняні розробки відповідають світовому рівню. Це стосується, зокрема, нейромережних технологій, створення засобів інтелектуалізації широкого призначення. Головною характеристикою стану інформатизації в Україні є посилення її ролі та значимості для суспільства. Державна політика інформатизації спрямовувалася на раціональне використання промислового та науково-технічного потенціалу, матеріально-технічних і фінансових ресурсів для створення сучасної інформаційної інфраструктури в інтересах розв'язання комплексу поточних та перспективних завдань розвитку України, забезпечення системного, комплексного і узгодженого розвитку інформатизації. Проблеми побудови інформаційного суспільства

в Україні все активніше стають на порядок денний. Україна має потенціал та реальні можливості щодо розбудови інформаційного суспільства. Створення сприятливих умов для інвестування цієї сфери дозволить активізувати використання мережі Інтернет в закладах освіти та науки, поєднати зусилля державних органів, операторів, учених, ділових кіл і громадських організацій, заінтересованих в удосконаленні і підвищенні ефективності її використання. Бюджетні кошти використовувалися на підтримку загальнонаціональних пріоритетів - інформатизація соціальної сфери, науки, освіти, культури, а також створення загальнодержавної системи інформаційно-аналітичної підтримки діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інформаційно-аналітичного забезпечення освітньої діяльності, законотворення, нормотворення та правозастосування. Одним із головних пріоритетів розвитку України є побудова інформаційного суспільства, яке уможливило безперешкодне створення і накопичення інформації та знань, забезпечення вільного доступу до них, користування і обмін ними. Таким чином, кожна людина отримає можливість повного мірою реалізувати свій творчий потенціал і цим самим сприяти суспільному і особистому розвитку. Поступ інформаційного суспільства вимагає цілісної системи законодавства, різноманітних інформаційно-комунікаційних технологій і загальнодержавних інформаційно-аналітичних систем різного рівня та призначення[17-28]. Україна готує і має значну кількість висококваліфікованих фахівців з ІКТ, математики, кібернетики; у країні постійно зростає та поновлюється парк комп'ютерної техніки, сучасних систем та засобів телекомунікації, зв'язку; високим є ступінь інформатизації банківської сфери. Ці та інші передумови дають підстави вважати, що вітчизняний ринок інформаційно-комунікаційних технологій перебуває у стані активного становлення та за певних умов може стати фундаментом розвитку інформаційного суспільства в Україні. Проведено аналіз інформаційних технологій в Україні за деякими ознаками[13-24]: за способом використання засобів обчислювальної техніки під час оброблення інформації-інформаційні технології у централізованих інформаційних системах; інформаційні технології у децентралізованих інформаційних системах; за способом реалізації в інформаційних системах-традиційні інформаційні технології;нові інформаційні технології;високі інформаційні технології;за ступенем охоплення задач управління-інформаційні технології електронного оброблення даних;інформаційні технології автоматизації функцій управління;інформаційні технології підтримки прийняття рішень;інформаційні технології електронного офісу; інформаційні технології експертної підтримки; за типом користувацького інтерфейсу-пакетні; діалогові; мережеві; за способом побудови мережі-локальні; глобальні; багаторівневі; розподілені;за класом технологічних операцій, що реалізуються-робота з текстовими редакторами; робота з табличними процесорами;робота з системами керування базами даних;робота з графічними об'єктами; мультимедійні системи; гіпертекстові системи;за моделями обчислювального процесу-хост-орієнтовані інформаційні технології;технології, що реалізують модель процесу з розподіленими ресурсами; технології „клієнт – сервер”; за видом предметної області, що обслуговується-інформаційні технології бухгалтерського обліку;інформаційні технології банківської діяльності; інформаційні технології податкової діяльності;інформаційні технології страхової діяльності тощо[17-24].

Разом з тим ступінь розбудови інформаційного суспільства в Україні порівняно зі світовими тенденціями є недостатнім і не відповідає потенціалу та можливостям України, оскільки:відсутня координація зусиль державного і приватного секторів економіки з метою ефективного використання наявних ресурсів;ефективність використання фінансових, матеріальних, кадрових ресурсів, спрямованих на інформатизацію, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у соціально-економічну сферу, зокрема в сільське господарство, є низькою;наявне відставання у впровадженій технологій електронного бізнесу, електронних бірж, електронних депозитаріїв, використаній безготівкових розрахунків за товари і послуги тощо;рівень інформатизації окремих галузей економіки, деяких регіонів держави є низьким; розвиток нормативно-правової бази інформаційної сфери недостатній;створення інфраструктури для надання органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним і фізичним особам інформаційних послуг з використанням мережі Інтернет відбувається повільно;рівень комп'ютерної та інформаційної грамотності населення є недостатнім, упровадження нових методів навчання із застосуванням сучасних ІКТ – повільним; рівень інформаційної представленості України в Інтернет-просторі є низьким, а присутність україномовних

інформаційних ресурсів – недостатньою; рівень державної підтримки виробництва засобів інформатизації, програмних засобів та впровадження ІКТ є недостатнім, що не забезпечує всіх потреб економіки і суспільного життя; спостерігаються нерівномірність забезпечення можливості доступу населення до комп'ютерних і телекомунікаційних засобів, поглиблення "інформаційної нерівності" між окремими регіонами, галузями економіки та різними верствами населення; не вирішуються в повному обсязі питання захисту авторських прав на комп'ютерні програми, відсутні системні державні рішення, спрямовані на створення національних інноваційних структур з розробки конкурентоспроможного програмного забезпечення[10-18]. Основними завданнями високих інформаційних технологій є досягнення універсальності методів комунікацій; підтримка систем мультимедіа і максимальне спрощення інтерфейсу „людина - ЕОМ”; відкритість стандартів, тобто використання протоколів з програмних інтерфейсів, що гарантували б створення єдиного інтерфейсу для всіх взаємодій з ЕОМ (доступу до файлів, повідомлень, сторінок, документів, тобто до локальних дисків і Web – сторінок, графіки та мультимедіа). Метою високих інформаційних технологій в Україні є зниження вартості інформаційного контакту, необмеженість обсягу доступної користувачеві інформації, повноцінністю використання як персональних машинних ресурсів, так і мережених[13-18]. Четверта промислова революція в Україні, яка об'єднує промисловість та інформаційні технології, стали використовувати в 2011 році, після відомої щорічної Ганноверської ярмарки. Четверта промислова революція означає розвиток і злиття автоматизованого виробництва, обміну даних і виробничих технологій в єдину саморегульовану систему, з якнайменшим або взагалі відсутнім втручанням людини у виробничий процес із використанням кіберфізичних систем, Інтернету речей, Інтернету послуг, Розумних заводів. Фаза промислової революції, яка характеризується злиттям технологій розвиває межі між фізичною, цифровою та біологічною сферами. Кіберфізична система це вбудовані комп'ютерні і мережеві технології, що дозволяє спостерігати і керувати процесом фізичного виробництва і отримувати інформацію. Інтернет речей — поєднання різних складових (сенсори, смартфони і т. д.) через інтернет, що уможливує їхню взаємодію між собою для досягнення спільних цілей. Інтернет послуги — надання послуг постачальниками через інтернет. Розумний завод - це завод, обладнання на якому автоматизоване, управляється комп'ютером і яке може отримувати інформацію про стан об'єкта у фізичному просторі за допомогою сенсорів[25-27]. Є три ознаки, за якими можна судити, що сьогоднішні зміни є провісниками Четвертої промислової революції в Україні: швидкість, масштаб і системні наслідки. У порівнянні з минулими промисловими революціями, що розвиваються лінійно, масштаб Четвертої збільшується по експоненті. Четверта революція впливає на кожен індустрію кожної країни в світі. Глибина і широта викликаних їй змін вимагають трансформації цілих систем виробництва, менеджменту та управління. Україна володіє потужним, практично унікальним за європейськими мірками, потенціалом науки. Відкритими є можливості виходу на світовий ринок таких вітчизняних розробок як інформаційна технологія; надтверді матеріали та інші.

Активна праця завідувача Кафедрою Українознавства, директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Святославовича Ідзя над розширенням діяльності Інституту Східної Європи у 2003-2013 роках дозволила в 2014 році розширити, а в 2015 році вдосконалити її науково-освітню діяльність. Так завідувачем Кафедрою Українознавства, директором Інституту Східної Європи доктором історичних наук, професором, академіком АНВШ України Віктором Святославовичем Ідзьо 30 березня 2014 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Санскритології та давньоукраїнської культури мистецтв і духовності як нашого питомого спадку збереженого як в Україні так і в світі», яке очолив кандидат філологічних наук, доцент Кафедри Українознавства Василь Хитрук. 6 червня 2014 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Стародавньої історії України», яке очолив кандидат історичних наук, доцент Кафедри Українознавства Вадим Артюх. 16 березня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Християнська духовність», яке очолила магістр релігійних наук, науковий співробітник Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Любомира Бурка. 15 квітня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Дослідження української лицарської культури», яке очолив кандидат економічних наук, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Тарас Каляндрук. 25 квітня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення

«Археoaстрономії України та Європи», яке очолив кандидат технічних наук, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Геннадій Гриценко. 22 травня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Сучасної української літератури», яке очолила літературознавець та сучасний письменник Мирослава Замойська. 26 травня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Праксеології та культури праці», яке очолив науковий співробітник Кафедри Українознавства Мирослав Павлюк. 3 червня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Української книги та книговидання», яке очолила директор книговидавничого відділу НТШ, науковий співробітник Кафедри Українознавства Ірина Мельничук. 17 червня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення «Класичної санскритології», яке очолив санскритолог, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Василь Кобилюх. 3 січня 2016 року відкрито Фізико-математичне відділення Інституту Східної Європи, яке очолив доктор фізико-математичних наук, професор Ігор Огірко. На базі «Фізико-Математичне відділення» з 2016 року виходитиме «Фізико-Математичний Вісник Інституту Східної Європи». 1 лютого 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Чесько-українська духовність» яке очолив чеський філолог Леуш Плеза. 1 лютого 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Словацько-українська духовність» яке очолив словацький доктор історичних наук, доктор філософських наук Ян Масарик. 1 лютого 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Чесько-українська наука, освіта та культура», яке очолив вчений з Праги Ян Лорченко. 15 лютого 2016 року в Інституті Східної Європи було відкрито відділення «Міжнародної громадської співпраці», яке очолив юрист, керівник юридичного відділу Львівської міської ради, заступник голови Товариства «Любачівщина» Олег Фецяк. 2 березня 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Україно-Італійська наука і освіта» «La Shienzaed Educazione Ucraino-Italiana», яке очолив професор Джорджо Черрай. 11 березня 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Україно-Італійське християнство», яке очолив вчений о. доктор, професор Августин Бабюк. Наголосимо, що для успішної діяльності очолюваної завідувачу Кафедрою Українознавства, директору Інституту Східної Європи доктору історичних наук, професору, академіку АНВШ України Віктору Святославовичу Ідзю Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи і слід і надалі відкривати профільні науково-дослідні Відділення... [1-4].

Література

1. Ідзю Віктор. Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” як нове явище в історії України. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігівське Братство”. - Львів, червень-липень 2013р. - Ч.6-7. Віктор Ідзю. Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” у 2003-2013 роках. 10 - літню заснування присвячується. - Івано-Франківськ “Сімик”, 2014р. - 56с. Віктор Ідзю. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Кафедра Українознавства», 2015р. Віктор Ідзю. Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”(2001-2016рр.). Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с. Віктор Ідзю. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” у 2016 році. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 260с. Глушак Ю.І., Огірко О.І. Використання прогресивних інформаційних технологій в державному управлінні // Ефективність державного управління в контексті становлення громадянського суспільства. Львів УАДУ при Президенті України Львів 2002.
2. Ідзю Віктор. Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” як нове явище в історії України. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігівське Братство”. - Львів, червень-липень 2013р. - Ч.6-7. Віктор Ідзю. Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” у 2003-2013 роках. 10 - літню заснування присвячується. - Івано-Франківськ “Сімик”, 2014р. - 56с. Віктор Ідзю. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Кафедра Українознавства», 2015р. Віктор Ідзю. Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”(2001-2016рр.). Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с. Віктор Ідзю. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” у 2016 році. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 260с. Карпенко С.Г., Попов В.В. Інформаційні системи і технології. Київ: МАУП, 2004 . С.257. С.251.

3. Ідзьо Віктор. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" як нове явище в історії України. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, червень-липень 2013р. - Ч.6-7. Віктор Ідзьо. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" у 2003-2013 роках. 10 - літтю заснування присвячується. - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 56с. Віктор Ідзьо. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Кафедра Українознавства», 2015р. Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон"(2001-2016рр.). Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с. Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" у 2016 році. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 260с. Маслов В.П. Інформаційні системи і технології в економіці: Навчальний посібник – Київ: "Слово", 2007 .С.257.
4. Огірко О. Синтаксис оптимізації моделі та моделювання синтаксису механізму розпізнавання символіки алгебри алгоритмів секвенції. // Комп'ютерні технології друкарства, № 5, 2000. -С. 296- 303. Ідзьо Віктор. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" як нове явище в історії України. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, червень-липень 2013р. - Ч.6-7. Віктор Ідзьо. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" у 2003-2013 роках. 10 - літтю заснування присвячується. - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 56с. Віктор Ідзьо. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Кафедра Українознавства», 2015р. Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон"(2001-2016рр.). Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с. Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" у 2016 році. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 260с.
5. Огірко О. Комп'ютерна реалізація алгебри алгоритмів. // Комп'ютерні технології друкарства, № 5, 2000. - С. 200-205.
6. Огірко О. Автоматизовані способи розпізнавання для алгебри алгоритмів.// Автоматика – 2000. – Т.6. – Львів: Державний НДІ інформаційної інфраструктури, 2000.
7. Огірко О. Модель системи генерації програм СКАНЕР. // Комп'ютерні технології друкарства, № 6, 2001. - С. 42-48.
8. Огірко О. Модель комп'ютерної системи генерації програм з формул алгоритмів. // Комп'ютерні технології друкарства, № 6, 2001. -С. 93-97.
9. Огірко І., Шульжик Ю., Огірко О. Інформаційна економіка як напрям дослідження економіки та інформаційних технологій //Формування ринкової економіки в Україні. Львів ЛНУ ім.І.Франка 2001.
10. Огірко І.В., Глушак Ю.І., Огірко О.І. Інформаційні технології управління // Актуальні проблеми державного управління. Львів УАДУ при Президенті України Львівська філія 2002
11. Огірко О.І Реалізація математичної моделі підсистеми генерації програм з операцій теорії секвенційних алгоритмів// Комп'ютерні технології друкарства, № 8, 2004.
12. Огірко О . І . Секвенційні алгоритми і проектування інформатизаційної мережі комп'ютерних систем / І . В . Огірко , Н . П . Крап - Спісак // Управління розвитком складних систем . – 2016. – No 25. – С . 127 – 132.ISSN 2219-5300
13. Огірко І ., Бритковський В ., Огірко О . Інформаційна технологія віброметрії машин. Теорія та практика раціонального проектування , виготовлення і експлуатації машинобудівних конструкцій . 5-а Міжнародна науково-технічна конференція. Матеріали конференції. Редакція журналу«Фізико-хімічна механіка матеріалів». м . Львів . 2016 .С.120-122.
14. Огірко І.,Огірко О. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КІБЕРФІЗИЧНІ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ І БЕЗПЕКОМЕТРІЇ ПІДПРИЄМСТВ ПОЛІГРАФІЇ. Збірник Формування стратегії соціально-економічного розвитку підприємницьких структур в Україні : Мат. II Всеукраїн. наук.-практ. конф. (23–25 листоп. 2016 р., м. Львів): Укр. акад. друкарства, 2016. с. 121-124.
15. Огірко І.В.,Огірко О.І.,Кашевська С.І.Інформаційні технології та інформаційне забезпечення фізичної культури та спорту. Збірник «ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ». ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА. Збірник_III_науково-практичного семінару "Іноваційні підходи до фізичного виховання і спорту студентської молоді" 15-16 грудня 2016 р. С.90-93. <https://www.academia.edu/Bookmarks>.
16. Огірко О. Інформаційна технологія управління проектами / О. Огірко, Н. Крап-Спісак // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія: Комп'ютерні науки та інформаційні технології : збірник наукових праць. – 2016. – № 843. – С. 57–64.

17. Огірко О. І., Пілат О. Ю., Романюк О. П. Моделювання інформаційних технологій діаграмами Ісікави . КВАЛІЛОГІЯ КНИГИ. ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ Української академії друкарства. Випуск № 1 (29) / 2016.С. 90-99.
18. Огірко О. І., Огірко І. В. Інформаційні технології та технічні засоби у навчальному процесі. Збірник наукових статей ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ, СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ОВС ТА НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ . За матеріалами доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції .23 грудня 2016 р. Львів : ЛьвДУВС , С. 280-285.
19. Огірко І.В., Огірко О. І.ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВІРТУАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ.У Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Віртуальний освітній простір: психологічні проблеми», 10 - 31 травня 2017 р. Лабораторія сучасних інформаційних технологій навчання Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України.Київ.с.52-56.
20. Огірко І., Огірко О. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МОДЕЛІ БЕЗПЕКОМЕТРІЇ І РИЗИКОМЕТРІЇ. Наукове видання «Економічна безпека держави та суб'єктів підприємницької діяльності в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення : Мат. ІV Всеукраїн. наук.-практ. конф. (18–20 травня 2017 р., м. Львів): Укр. акад. друкарства, 2017.С. 125-128.
21. Огірко О.І. Інформаційні технології інформаційно - аналітичного забезпечення управління економічною безпекою підприємства . Зб. «Актуальні проблеми економічної безпеки держави, регіону, підприємства». Всеукраїнська науково-практичної конференція ,Львів : (26 травня 2017 р .) ЛьвДУВС , 2017. 175-178.
22. Огірко О.І. Інформаційні технології квалілогії. Наукове видання .КВАЛІЛОГІЯ КНИГИ. ІХ Міжнародна науково-практична конференція . (26 травня 2017 р., м. Львів): Укр. акад. друкарства, 2017. -С. 76-79.
23. Олійник Р.В., Огірко О.І. Інформаційна технологія обробки даних інформаційних систем із змінними структурою та параметрами.- Комп'ютерні технології друкарства,УАД.Львів. 2016.1(35).С.87-97.
24. Сопрунюк П.М., Юзевич В.М., Огірко О.І., Луговий П.В. Автоматизація математичних обчислень для оцінки параметрів поверхневих шарів // Відбір і обробка інформації. 2000.-Вип.14(90) с.151-156.
25. Ткаченко В.П., Огірко І.В., Огірко О.І. ІНФОРМАЦІЙНА ГРІД ТЕХНОЛОГІЯ , Зб. ІІ Международная научно - техническая конференция « Полиграфические, мультимедийные и web - технологии» 16-22 мая 2017 года. Харьковский национальный университет радиоэлектроники ,Украинская академия печати . С.60-66.
26. Юзевич В., Огірко О., Огірко І. Інформаційні технології та математичні моделі квалілогії для корозіометрії...НАУКОВЕ ВИДАННЯ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ В ОСВІТІ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ...ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ІІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ пам'яті професора Петра Столярчука. Львів, Видавництво Львівської політехніки.11–12 травня, 2017. С... 234-235.
27. Ogirko O. I.,Buryk Z. M.INFORMATION TECHNOLOGY FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN THE CONTEXT OF NEW SCIENTIFIC AND TECHNICAL PARADIGM.International Scientific Journal "Internauka" .<http://www.inter-nauka.com>. №1 , 2017. S.79-87 .ISSN 2410-213X
28. Ohirko I. V., Ohirko O. I., Yasinska-Damri L. M., Yasinskyi M. F. Information technologies and models of corrosion measurement for surface layers of metals. Scientific Papers Ukrainian Academy of Printing. 2016 .№ 1 (52) S.69-77. ISSN 1998-6912 .

©Ігор Васильович Огірко - доктор фізико-математичних наук,
професор Львівської Академії Друкарства,
професор Кафедри Українознавства,
заступник директора Інституту Східної Європи з науково-технічно питань,
науково-технічний редактор наукового журналу «Українознавець».

© Ольга Ігорівна Огірко - кандидат технічних наук, доцент Кафедри Українознавства
Інституту Східної Європи.

